

อวตาร: การผจญภัยของวีรบุรุษ

Avatar: The Hero's Journey

สุกัญญา โซ屁้ ใจกล้า¹

Sukunya Sopee Chaiklam¹

Received: 14 October 2022

Revised: 16 March 2023

Accepted: 24 July 2023

บทคัดย่อ

การผจญภัยของวีรบุรุษจากภาพยนตร์เรื่อง อวตาร ในครั้งนี้ ผลการศึกษาพบว่า ภาพยนตร์เสนอจากเกี่ยวกับ “การผจญภัยของวีรบุรุษ” ซึ่งคริสโตเฟอร์ โวกลีลอร์ ได้นำมาวิเคราะห์การเขียนบทภาพยนตร์ที่สร้างความนิยมอยู่ในปัจจุบันไว้ จำนวน 10 ขั้นตอน ได้แก่ 1) โลกใบเดิม 2) เสียงเรียกสู่การผจญภัย 3) พบรุบາอาจารย์ 4) การข้ามธรรมเปะตูแรก 5) การทดสอบ, พันธมิตร, คัตตูร 6) การเข้าไปในถ้ำลึก 7) การทดสอบที่สาหัสสากรรจ์ 8) ได้รางวัล 9) การคืนชีพ และ 10) การกลับมาพร้อมนำมฤต โดยขั้นตอนที่หายไปคือการเดินทางกลับสู่โลกใบเดิมของวีรบุรุษ ถือเป็นบทสรุปที่สำคัญที่แสดงให้เห็นว่าวีรบุรุษในภาพยนตร์เรื่องนี้ เลือกที่จะดำรงชีวิตอยู่ในโลกพิเศษที่เขาได้เข้าไปเรียนรู้ เพราะวิถีชีวิตของชาวนาวีที่เชื่อมโยงกับพระผู้สร้างและธรรมชาตินั้น ทำให้วีรบุรุษได้ค้นพบแนวทางในการพัฒนาจิตวิญญาณของชีวิตมนุษย์ ยังจะนำไปสู่เป้าหมายสูงสุดในชีวิต

คำสำคัญ: การผจญภัย, วีรบุรุษ, อวตาร

Abstract

The adventures of the heroes from the movie Avatar were studied. The film offers a scene about “The hero's journey” in which Christopher Vogler analyzed the scriptwriting of today's most popular films in 10 steps: 1) Ordinary world 2) The Call to Adventure 3) Meeting with the Mentor 4) The Crossing of the First Threshold 5) Test, Allies, Enemies 6) Approach to the inmost cave 7) The Ordeal 8) Reward 9) Resurrection and 10) Return with the elixir. The missing step is a journey back to the hero's original world. It is an important synopsis showing the heroes in the film. Choose to live in a special world that he has come to learn. Because the way of life of the Na'vi is connected with the God and nature. This allows the heroes to find ways to develop the spirit of human life. Which will lead to the highest goal in life.

Keywords: Hero, journey, Avatar

¹ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

¹ Thai languages program, Faculty of Humanities and Social sciences, Pibulsongkram Rajabhat University, Phitsanulok.
Email: Sukunyasopee@gmail.com

ບທນໍາ

ກາພຍນຕົວເປົ່າສື່ອທີ່ເຂົ້າຄົ້ນຜັກນໄດ້ຫລາກຫລາຍ ຕັ້ງແຕ່ກາພຍນຕົວໄດ້ກຳເນີດຂຶ້ນມາໃນ ຕ່າງປະເທດຈາກການປະຕິຍື່ນຄົດຄັນເຮື່ອງມືອແລະ ອຸປະກົດໃນການຄ່າຍຳທຳແລະ ຂາຍກາພຍນຕົວ ທຳໃຫ້ ຜັກນໄດ້ຮູ້ຈັກແລະ ເຂົ້າໄວ້ພັນຮຽມຕ່າງໆ ຂອງຄົນທີ່ວ່າ ໂດຍຈາກກາພຍນຕົວທີ່ພົບຕື່ນ ຈຶ່ງສື່ອໄດ້ວ່າກາພຍນຕົວ ເປັນເຄື່ອງມືອໃນການສື່ອສາරຄວາມຄົດ ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ວັດນ໌ຮຽມທີ່ສຳຄັນ ຕັ້ງທີ່ ຈຳເຣີຢູ່ລັກຊະໂນ ຮະວັງນ້ອຍ (2544, ໜ້າ 1) ໄດ້ກ່າວຄົ້ນບທບາທ ຂອງກາພຍນຕົວໄວ່ວ່າ “ກາພຍນຕົວເປົ່າສື່ອມາລັບ ຂົນດັ່ງທີ່ມີບທບາທໃນການໄທ້ຄວາມຮູ້ ໃຫ້ໜ້າສາຮ ແລະ ໄທ້ຄວາມບັນທຶກກ່າປະຊານໃນ ວກວ້າງແລະ ນ່າເຊື້ອຄື່ອ ເພຣະກາພຍນຕົວສາມາຮເສັນອົກພະແລະ ເສີ່ງທີ່ດູສມຈິງຈານສາມາຮໂນມ້ານ້າວໃຈໄໝຮັບສາຮ ຄລ້ອຍຕາມໄດ້ງ່າຍ ຈຶ່ງໄດ້ມີການນໍາກາພຍນຕົວມາ ໄໃນກາຮະຕຸ້ນຄວາມສຳນິກທຳກາງການເມືອງແລະ ຂັກຈຸງໃຈເພື່ອຜລກໍາໄຮຂອງຮູກຈິກການຄ້າ

ເມື່ອກາພຍນຕົວເປົ່າສື່ອໃນ ການ ໂນ້າງຈຸງໃຈຫຼືກະຕຸ້ນຄວາມຄົດຂອງຜັກນ ຜູ້ພົບຕື່ນ ກາພຍນຕົວຈຶ່ງສາມາຮນໍາຄວາມຄົດ ຄວາມຮູ້ສຶກ ມາໃສ່ໄວ່ໃນກາພຍນຕົວຕາມທີ່ຕົນເອງໄດ້ ຕັ້ງ ຈຸດມຸ່ງໝາຍໄວ່ ເຊັ່ນ ກາພຍນຕົວແນວປະວັດສາສຕົວ ຬາຕິນິຍມ ສັກຄມ ຄວາມຮັກ ບຸຄຄລ ຄວາມຮູ່ຮັນແຮງ ພຶກການເມືອງ ຈຶ່ງການສ້າງກາພຍນຕົວແນວຕ່າງໆ ສາມາຮສອດແທກວັດນ໌ຮຽມຂອງໜ້າຕິນ້ນໆ ເຂົ້າໄປໄດ້ດ້ວຍ

ນັບຕັ້ງແຕ່ກາກຳເນີດກາພຍນຕົວໃນປີ ພ.ສ.2438 (28 ຢັນວາມຄ.ປ.1895) ຈຶ່ງເປັນວັນທີມີ ການຈາຍກາພຍນຕົວໃຫ້ສາມາຮ່ານໜ້າຕິນ້ນໆເປັນຄັ້ງແຮກ ໃນຮ້ານກາແພແໜ່ງໜຶ່ງໃນນະຄປາຣີສ (ຈຳເຣີຢູ່ລັກຊະໂນ ຮະວັງນ້ອຍ, 2544, ໜ້າ 7) ຈົນມາຄົ້ນປັຈຸບັນ ເກີດ ກາພຍນຕົວເຮືອງຕ່າງໆ ມາກມາຍຈາກຜູ້ສ້າງຫລາຍ ປະເທດ ແລະ ຍັງມີການຈັດອັນດັບກາພຍນຕົວທີ່ທຳ ຮາຍໄດ້ມາກທີ່ສຸດ ອັນທຳໄທ້ເຫັນຄົ້ນຄວາມສູນໃຈຂອງ

ຜູ້ໝັ້ນທີ່ວ່າໂລກໄດ້ອ່າຍ່າງດີ ຈາກຮາຍງານຂອງບົອກ້ອງ ອອົພີໂຄໂມໂຈ (box office Mojo) ຈຶ່ງເປັນເວີບໄຊ໌ທີ່ເກີບສົດໃຫຍ່ໄດ້ຂອງກາພຍນຕົວທີ່ວ່າໂລກ (ເມເຈອ້ຣ໌ ຫື່ນເພັລັກ໌, 2565) ໄດ້ຮາຍງານໄວ່ວ່າກາພຍນຕົວທີ່ມີມາຍໄດ້ສູງສຸດໃນໂລກ ຕັ້ງແຕ່ເຂົ້າຈາຍຈົນຄົ້ນປັຈຸບັນ ອັນດັບທີ່ຄື່ອ ກາພຍນຕົວເຮືອງ ອວຕາຣ (Avatar) ທີ່ທຳຮາຍໄດ້ອ່າຍ່າງຕ່ອນເນື່ອງ ຮົມທີ່ວ່າໂລກອູ້ທີ່ \$2,833,679,794 ດອລ່ລ່າວັນສໜູ້ ໂດຍມີມາຍໄດ້ ນຳອັນດັບທີ່ສອງ ຄື່ອ ກາພຍນຕົວເຮືອງ ອວເນເຈອ້ຣ໌ສ: ເພົດຈີກ (Avengers: Endgame) ທີ່ມີມາຍໄດ້ອ່າຍ່າງທີ່ 2,797,501,328 ດອລ່ລ່າວັນສໜູ້ ທີ່ກີ່ງທ່າງກັນຮາວ 36 ລ້ານດອລ່ລ່າວັນສໜູ້ ແດ້ງໃຫ້ເຫັນວ່າຜູ້ໝັ້ນໃຫ້ຄວາມສູນໃຈເຈື່ອງອວຕາຣເປັນຍ່າງມາກ

ກາພຍນຕົວເຮືອງ ອວຕາຣ ເປົ່າສື່ອມາລັບ ແນວີທີ່ຈະສົດໃຫຍ່ໃນປີ ດ.ສ. 2009 ທີ່ເບີຍນບທ ກຳກັນ ອຳນວຍການສ້າງແລະ ລ່ວມຕັດຕ່ອ ໂດຍເຈມສ ຄາມຮອນ ຜູ້ກຳກັບກາພຍນຕົວເຮືອງ ຖາທານິກ (Titanic) ຈຶ່ງເຂົ້າໄດ້ພັນນາເຮືອງອວຕາຣນີ້ ມາຕັ້ງແຕ່ປີ ດ.ສ.1994 ເປັນເວລາ 15 ປີກ່ອນ ການຈາຍຄັ້ງແຮກ ໂດຍອວຕາຣເປັນເຈົ້າໃຫຍ່ກົບມຸນໜູ້ຍື່ນໃໝ່ ກລາງຄຕວຮະທີ່ 22 ທີ່ມຸນໜູ້ຍື່ນກຳລັງລ່າ ອານານິຄມ ດາວແພນດອວາ ທີ່ອຸດສມບູນຮົນແລະ ສາມາຮຄອາສ້ຍອູ້ໄດ້ຂອງດາວຖາກ່ທີ່ໄໝ່ທີ່ສຸດໃນຮະບບດາວແລ່ລຳ ດາວຄວິງນ້າ ເພື່ອທຳການຊຸດແຮ່ ອັນອອນເທັນເນີຍນ (unobtaniums) ທີ່ເປັນແຮ່ຕ້ວນໜ້າວັດຍິ່ງອຸ້ນຫຼວມ ທ້ອງທີ່ມີມູລຄ່າມຫາສາລມາເປັນຂອງຕົນເອງ ການຂໍາຍາດຕ້ວຂອງອານານິຄມເໜືອງແຮ່ທີ່ມຸນໜູ້ຍື່ນສ້າງບັນດາວແພນດອວາ ອຸກຄາມການດໍາຮັງເຊີ່ພຂອງ ຜ່ານໄວ້ (Na'vi) ເພົ້າພັນຫຼຸດລ້າຍມຸນໜູ້ຍື່ນທີ່ອາສ້ຍອູ້ບັນດາວແພນດອວາຢ່າງຕ່ອນເນື່ອງ ໂດຍຊື່ເຮືອງຂອງກາພຍນຕົວເປົ່າສື່ອມາລັບ ທີ່ດັດແປລັງພັນຫຼຸກຮົມແລ້ວ ມາຄົວຄຸມໂດຍສ່ວນຂອງມຸນໜູ້ຍື່ນທີ່ອູ້ທີ່ໄກລ້ງໃໝ່ໃຫ້ເກາຮໄຕ້ຕົບກັບໜ້າພື້ນເມືອງຂອງແພນດອວາ

การได้รับความนิยมของภาพนวนิยายเรื่อง渥ตาเร ทั้งที่เป็นภาพนวนิยายแนววิทยาศาสตร์นั้น อาจมีสาเหตุมาจากการถ่ายทำภาพนวนิยายแนวใหม่ ที่ยังไม่เคยมีมาก่อนในโลก คือ ภาพนวนิยายสามมิติ แต่นอกเหนือจากนั้น เรื่องราวที่เล่าผ่านภาพนวนิยาย ก็เป็นที่น่าตั้งข้อสังเกตว่าจะเป็นสาเหตุอีกส่วนที่ทำให้ผู้ชมกลับมาชื่นชอบหนังปี จนกลาย เป็นภาพนวนิยายที่ทำรายได้มากที่สุดทั่วโลก ดังที่ คริสโตเฟอร์ โวกเลอร์ ได้นำทฤษฎีการจัญจัย ของวีรบูรุษในเทพปกรณัมของแคมพ์เบลล์ และ น้อยเยอร์ส มหาวิเคราะห์การเขียนบทภาพนวนิยาย ไว้ในหนังสือ The Writer's Journey: Mythic Structure for Writers จนทำให้ทราบโครงเรื่อง ในภาพนวนิยายที่เป็นที่นิยม ว่าภาพนวนิยายเรื่องนั้น มีโครงเรื่องเป็นไปตามการจัญจัยของวีรบูรุษ จึง เป็นเหตุผลสำคัญที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา การเดินทางของตัวละครเอกที่ปรากฏในภาพนวนิยายเรื่อง 渥ตาเรเปรียบเทียบกับการจัญจัยของวีรบูรุษ ในเทพปกรณัม

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการนำเสนอเนื้อหาใน ภาพนวนิยายโดยใช้แนวทางการศึกษาการจัญจัย ของวีรบูรุษในภาพนวนิยายของคริสโตเฟอร์ โวกเลอร์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ทราบถึงกลไกที่การนำเสนอเนื้อหาใน ภาพนวนิยายโดยใช้แนวทางการศึกษาการจัญจัย ของวีรบูรุษในภาพนวนิยายของคริสโตเฟอร์ โวกเลอร์ ที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบของเทพปกรณัมจากเรื่อง เล่ามาสู่ภาพนวนิยาย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาการจัญจัยของวีรบูรุษใน 渥ตาเร ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทาง การศึกษาการจัญจัยของวีรบูรุษในภาพนวนิยาย ของคริสโตเฟอร์ โวกเลอร์ ที่ใช้ทฤษฎีของโจเซฟ แคมพ์เบลล์ และน้อยเยอร์ส มหาวิเคราะห์การเขียน บทภาพนวนิยาย จนกลายเป็นแนวทางการศึกษา การเขียนบทภาพนวนิยายที่นิยมตามโครงสร้างการ จัญจัยของวีรบูรุษในเทพปกรณัม และภาพนวนิยาย เรื่อง渥ตาเร

2. รวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษา ภาพนวนิยายเรื่อง 渥ตาเร จากอินเทอร์เน็ตและ โรงภาพยนตร์

3. วิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ ภาพนวนิยายเรื่อง 渥ตาเร โดยใช้แนวทางการศึกษา ของ คริสโตเฟอร์ โวกเลอร์ ที่ได้นำทฤษฎีการ จัญจัยของวีรบูรุษในเทพปกรณัมของโจเซฟ แคมพ์เบลล์ และน้อยเยอร์ส มหาวิเคราะห์การ เขียนบทภาพนวนิยาย ไว้ในหนังสือ The Writer's Journey: Mythic Structure for Writers [การ เดินทางของนักเขียน: โครงสร้างเทพปกรณัม สำหรับนักเขียน] (Vogler, 2007 pp. 8 - 19) จำนวน 12 ขั้นตอน ดังนี้

1) โลกใบเดิม (ordinary world)

เรื่องราวส่วนใหญ่จะนำวีรบูรุษออก จากโลกใบเดิมเข้าสู่โลกที่พิเศษ ที่เปลี่ยนใหม่และ แตกต่างจากเดิม โดยการกล่าวถึงหรือแนะนำ วีรบูรุษในโลกใบเดิมก่อน

2) เสียงเรียกสู่การจัญจัย (the call to adventure)

วีรบูรุษจะพบปัญหา การท้าทาย หรือการจัญจัย ทำให้พวกเขารับเสียงเรียกสู่ การจัญจัย และจะไม่สามารถอยู่ต่อไปได้ในโลก ใบเดิม

3) การปฏิเสธเสียงเรียก (refusal of the call)

ขั้นตอนนี้จะเกี่ยวกับความกลัว ป่วย ครั้งที่พวกเขางานปฏิเสธเสียงเรียกเพื่อข้ามธรณี ประตูไปสู่การผจญภัย ท้ายที่สุดก็ต้องเผชิญหน้า กับความกลัวที่ยิ่งใหญ่ วีรบุรุษจะยังไม่มีมุ่งมั่นในการเดินทางอย่างเต็มที่และอาจยังคิดที่จะหันหลัง กลับไป

4) พนกรุบَاอาจารย์ (meeting with the mentor)

หล่ายเรื่องที่จะมีการนำเสนอตัว ละครที่เหมือนกับที่ปรึกษาของวีรบุรุษ ความ สัมพันธ์ระหว่างวีรบุรุษกับเมโนทอร์เป็นหนึ่งใน ชาติพบบ่ออยในเทพปกรณัม และเป็นสัญลักษณ์ ที่มีค่าที่สุด ความสัมพันธ์นี้อยู่บนพื้นฐาน ของความผูกพันระหว่างผู้ปักครองและเด็ก ครู และศิษย์ แพทย์และคนไข้ เทพเจ้าและมนุษย์ ซึ่งพวกเขاجาได้รับการสนับสนุน หรือพบกับ ครูบาอาจารย์ที่ให้คำปรึกษา

5) การข้ามธรณีประตูแรก (the crossing of the first threshold)

ในที่สุดวีรบุรุษก็มุ่งมั่นที่จะผจญภัย และข้ามธรณีประตูไปโลกใบใหม่เป็นครั้งแรก โดยเขา ตกลงที่จะเผชิญกับผลที่ตามมาจากการ จัดการกับปัญหาหรือความท้าทายที่เกิดขึ้นจาก เสียงเรียกให้เข้าสู่การผจญภัย ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ เรื่องราวเริ่มต้นขึ้นและการผจญภัยก็จะดำเนินต่อไป อาจเป็นจากบลลุนโลยขึ้นฟ้า เรื่อเล่นออกไป เป็นต้น

6) การทดสอบ, พันธมิตร, ศัตรู (test, allies, enemies)

เมื่อข้ามธรณีประตูแล้ว พวกเขาก็จะเผชิญหน้ากับความท้าทายและการทดสอบ, พบเจอกับพันธมิตรและศัตรู และเริ่มเรียนรู้กฎ ของโลกใบใหม่ ฉันนี้เหมือนกับเป็นการพัฒนา ตัวละครให้ผู้ชมเห็นว่าวีรบุรุษและเพื่อนของเขารู้สึกภัยได้ความดึงเครียด

7) การเข้าไปในถ้ำลึก (approach to the inmost cave)

วีรบุรุษจะมาพบสถานที่อันตราย ที่สุด บางครั้งก็อยู่ใต้ดินที่ลึกลงไปที่มีจุดหมาย ของการกิจช่อนอยู่ บอยครั้งเป็นแหล่งที่มีศัตรู ตัวร้ายและเป็นจุดที่อันตรายที่สุดในโลกใบใหม่นี้ เมื่อพวกเข้าเข้าสู่สถานที่อันตรายและน่ากลัว พวก เขายจะเข้าสู่ธรณีประตูครั้งที่สอง วีรบุรุษมักหยุด ที่ประตูเพื่อเตรียมวางแผน และชิงไหวชิงพริบ คุณร้าย นี่คือขั้นตอนของการเข้าไปในถ้ำลึก

8) การทดสอบที่สาหัสสารรัจ (the ordeal)

ขั้นตอนที่เป็นชะตากรรมของวีรบุรุษ ที่ต้องเจอด้วยการเผชิญหน้าโดยตรงกับความกลัว ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเขาว่า เขามีความเป็นไป ได้ ที่จะเสียชีวิตและถูกนำไปสู่การต่อสู้กับกอง กำลังศัตรู การทดสอบที่สาหัสสารรัจนี้จึงเป็น ช่วงเวลาที่มีความสำคัญ ในการทดสอบความสามารถ ของ เวลาที่เราสามารถรับผิดชอบ ในขณะที่เราสองสัม แต่ตึงเครียดที่ไม่รู้ว่าตัวเอกจะมีชีวิตอยู่หรือตาย

9) ได้รางวัล (reward)

หลังจากทดสอบชีวิตจากความตาย ต่อสู้ กับศัตรุแล้ว วีรบุรุษและผู้ชุมก็จะมีการเฉลิมฉลอง ตอนนี้พวกเขาก็ได้ครอบครองสมบัติที่สวยงาม เป็นรางวัลของพวกเขาว่า อาจเป็นอาชุดพิเศษ เช่น ดาบวิเศษ หรือเครื่องแบบ ซึ่งบางครั้งรางวัลที่ได้รับ อาจหมายถึง ความรู้และประสบการณ์ที่นำไปสู่ ความเข้าใจและการปรองดองกับศัตรุได้ด้วย

10) เส้นทางกลับบ้าน (the road back)

ขั้นตอนนี้วีรบุรุษจะยังไม่ออกจากป่า ภูเขา จนกว่าตนจะนำเสนอบอกตัวเองกำลังข้ามไปสู่ ชาติที่สาม ถ้าวีรบุรุษยังไม่สามารถป้องดองกับ ศัตรุ พวกเขาก็จะต้องกลับบ้าน ขั้นตอนนี้จะมีจากการ ไล่ล่าเกิดขึ้น ในขณะที่วีรบุรุษถูกไล่ล่าบนเส้นทาง

กลับบ้านโดยกองกำลังของผู้ที่โกรธแค้นจาก การถูกยึดดاب, นำ้มฤตหรือสมบัติที่ตัวเอกได้ เป็นรางวัลมา

11) การคืนชีพ (resurrection)

ในสมัยโบราณ นักล่าและนักรบจะ ต้องได้รับการชำราบ่างกายและจิตวิญญาณให้ บริสุทธิก่อนที่พากษาจะกลับสู่โลกใบเดิมของพาก เข้า วีรบูรุษที่เคยอยู่ในอาณาจักรแห่งความตาย จะต้องเกิดใหม่และชำระล้างด้วยการทดสอบครั้ง สุดท้ายและการฟื้นคืนชีพก่อนที่จะกลับไปสู่โลก ใบเดิม นี้เป็นช่วงเวลาครั้งที่สองของชีวิต เป็นการ ทดสอบแบบสาหัสสากรร์อีกครั้งสำหรับวีรบูรุษ เพื่อดูว่าเข้าได้เรียนรู้บทเรียนจากการทดสอบ หรือไม่ พากเข้าจะได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วย ประสบการณ์ของพากเขาเอง

12) การกลับมาพร้อมนำ้มฤต (return with the elixir)

ตัวเอกกลับสู่โลกเดิม แต่การเดิน ทางนั้นจะไร้ความหมายเว้นแต่เชื้อจะนำเอานำ นำ้มฤต สมบัติหรือบทเรียนจากโลกใบใหม่กลับ มา นำ้มฤตเป็นยาไวเชชที่มีพลังในการรักษา อาจเป็นสมบัติที่ยิ่งใหญ่ หรืออาจเป็นความรู้จาก ประสบการณ์ที่อาจเป็นประโยชน์ต่อสังคมในวัน ข้างหน้า

4. สรุปและอภิปรายผล

5. เสนอข้อมูล โดยเสนอผลการศึกษาวิจัย เป็นแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

การพจญภัยของวีรบูรุษจากภาคยนตร์ เรื่อง 渥ตรา ครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า ภาคยนตร์เรื่อง นี้ปรากฏขึ้นตอนการเดินทางของวีรบูรุษ ตามแนว การศึกษาของ คริสโตเฟอร์ โวแกลล์ ที่ได้สรุปขั้น ตอนการพจญภัยของวีรบูรุษไว้ครบถ้วน 10 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) โลกใบเดิม (ordinary world)
- 2) เสียงเรียกสู่การผจญภัย (the call to adventure)
- 3) พบรุบາอาจารย์ (meeting with the Mentor)
- 4) การข้ามธรรมเปรี้ยวแรก (the crossing of the first threshold)
- 5) การทดสอบ, พันธมิตร, ศัตรู (test, allies, enemies)
- 6) การเข้าไปในถ้ำลึก (approach to the inmost cave)
- 7) การทดสอบที่สาหัสสากรร์ (the ordeal)
- 8) ได้รางวัล (reward)
- 9) การคืนชีพ (resurrection)
- 10) การกลับมาพร้อมนำ้มฤต (return with the elixir)

การศึกษา การพจญภัยของวีรบูรุษจาก ภาคยนตร์เรื่อง 渥ตรา ครั้งนี้ มีตัวละครที่มี พฤติกรรมหรือผ่านเหตุการณ์ในการอบรมของ การ พจญภัยของวีรบูรุษ คือ เจค แซลลี่ (Jake Sully) อดีตนาวิกโยธิน ที่เข้าเป็นอัมพาตและต้องทำ ภารกิจแทนพี่ชายในดาวแพนดอร่า ดังนั้นผู้วิจัย จึงได้ศึกษาการพจญภัยของเจค ซึ่งพบขั้นตอน การพจญภัยของวีรบูรุษ จำนวน 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. โลกใบเดิม (ordinary world)

ภาคยนตร์เรื่องนี้เปิดเรื่องด้วยการเล่าถึง พื้นหลังของเจค แซลลี่ อดีตนาวิกโยธิน ที่ผ่านการ รับแล้วข้อพิจารณา และการตายของพี่ชายฝ่าแಡดซึ่ง เป็นนักวิทยาศาสตร์ที่มีสัญญาทดลองกับโครงการ 渥ตราในดาวแพนดอร่า การมาทำสัญญาต่อจาก พี่ชายเพื่อไม่ให้สูญเสียจากการทำร่าง渥ตราที่ เป็นส่วนผสมทางพันธุกรรมของดีเอ็นเอมนุษย์

ແລະດີເອີນເອຈາກສິ່ງມີຫົວດັບນັດວາແພນໂດຮາ ທີ່ມີຂຶ້ນ
ເຮັດວຽກ ນາວີ ນີ້ ເຂົ້າຈະໄດ້ຮັບເງິນຕອບແທນມາຄາລ
ຊື່ສາມາດນຳມາຮັກໜ້າໃຫ້ຫຍາໄດ້ ຈຶ່ງເປັນ
ເຫດຜລສຳຄັຟທີ່ທຳໃຫ້ເຂົ້າຕົດສິນໃຈເດີນທາງໄປສູ່ດວາ
ແພນດອວ່າ

2. ເສີ່ງເຮັດວຽກສູ່ກາຣຜຈູ້ກໍາຍ (the call to adventure)

ກາຣເດີນທາງສູ່ແພນດອວ່າຂອງເຈັກ ທີ່ເປັນ
ອົດຕາວິກໂຍົນແລະໄມ່ໃໝ່ນັກວິທາຍາສາສຕ່ຣ໌ເໝືອນ
ພື້ນຍາ ທຳໃຫ້ເຂົ້າໄມ່ໄດ້ຮັບກາຣຍອມຮັບຈາກຫ້າຫ້າ
ໂຄຮກນັກວິທາຍາສາສຕ່ຣ໌ ດຣ.ເກຣ່າ ອອກສຖິນ ສບ
ປະມາກເຂົ້າວ່າເປັນເພີ່ງພລທຫາຮສອບດກ ແລະ
ເຮັດວຽກເຂົ້າວ່າ ຂື່ອບື້ນ ທຳໃຫ້ເຈັກຕ້ອງກາຣພິສູ່ນັດວັນເອງ
ໃນກາຣເຂື່ອມຕ່ອກບໍ່ຮ່າງວາຕາມາຍິ່ງຂຶ້ນ

ໃນໂຄຮກນັກວິທາຍາສາສຕ່ຣ໌ທີ່ແພນດອວ່ານີ້ ມີຫ້າທີ່ສອງ
ສ່ວນ ຄື່ອ ນັກວິທາຍາສາສຕ່ຣ໌ທີ່ທຳຫ້າທີ່ຕຶກໜ້າພັນນີ້
ໄມ້ແລະຍົກເວົົວໃນແພນດອວ່າ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈໜັນແຜ່
ໂອມາດີກາຢ່າ (ຜົວສີຟຳ) ຊື່ເປັນໜ້ານາວີແຜ່ໜຶ່ງ ທີ່
ອາຫັນຍູ້ໃນແພນດອວ່າແລະເຈຣຈາໃຫ້ພວກເຂົາ ຍ້າຍ
ອອກຈາກໜຸ່ງບ້ານເດີມຫຼືອທີ່ໜ້ານາວີ ເຜ່າ ໂອມາດີກາ
ຢ່າເຮັດວຽກ ໂອມທຣີ ຊື່ໜຸ່ງບ້ານຂອງພວກເຂົາຄື່ອ
ດັນໄມ້ທີ່ປົກຄຸມພື້ນດິນອັນເຕີມໄປດ້ວຍແຮ່ ອັນອອນ
ເທນີ່ຍົມ (Unobtaniums) ທີ່ມີມູລຄ່າລົງກິໂລກຣັມລະ
20 ລ້ານດອລລ່າຮົສທຮ້າຍ ເປັນທີ່ຕ້ອງກາຣຂອງ
ຫ້າຫ້າໂຄຮກນັກວິທາຍາສາສຕ່ຣ໌ແລ້ວ
ໃນໂຄຮກນັກວິທາຍາສາສຕ່ຣ໌ທີ່ຕ້ອງກາຣຍັງປະກອບດ້ວຍຝ່າຍທຫາທີ່ທຳຫ້າທີ່
ວາງແພນເພື່ອຂັ້ນໄລ່ແລະຕ່ອສູ່ແຍ່ງໜີ້ແຮ່ຮາດຸນີ້ດ້ວຍ

3. ກາຣຂັ້ນຮຣັນປະຕູແຮກ (the crossing of the first threshold)

ກາຣຂັ້ນຕອນທີ່ເຂົ້າເວີມເຂື່ອມຕ່ອກບໍ່ຮ່າງວາຕາຮອງ
ຕົນເອງແລະພບວ່າ ເຂົ້າສາມາດເດີນໄດ້ເໝືອນປົກ
ທຳໃຫ້ເຂົ້າໄດ້ຮັບກາຣເຕີມເຕີມໃຫ້ລັບມາມີຮ່າງກາຍທີ່
ສມບູຮັນເອົົກຮ້າງ ເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງກາຣອູ່ໃນຮ່າງວາຕາເພື່ອ
ທຳກາຣກິໃຫ້ນານຂຶ້ນ ແລະເລື່ອເຂົ້າປ່າປົງໝາເໝືອນກັບເດັກ

ຮ່າງວາຕາໄດ້ໃນຮະດັບນຶ່ງແລ້ວ ດຣ.ເກຣ່າ ຈຶ່ງພາ
ເຂົ້າອົກໄປສໍາວັຈພັນນີ້ໄປໃນປໍາ ຊື່ກາຣສໍາວັຈປໍາ
ຄຮັງແຮກນີ້ເອງເສີມເປັນກາຣຂັ້ນໄປສູ່ໂລກໃບໃໝ່
ອຍ່າງເຕີມຕົວ

4. ກາຣທດສອນ, ພັນຮມືຕຣ, ຕັດຮູ (test, allies, enemies)

ປ່າຟນທີ່ທີ່ມີສໍາວັຈເດີນທາງໄປນັ້ນ ມີສັຕິ
ປ່າໜານພັນນີ້ ຖັນສັຕິກິນພີ່ສັຕິກິນເນື້ອ ດ້ວລືກ
ແລະຕັ້ງໄໝ່ ກາຣເດີນທາງເຂົ້າໄປສໍາວັຈປໍາໃນຄຮັງນີ້
ເຈັກໄດ້ເຈົ້າກັບສັຕິກິນຕົວໃຫ້ນີ້ມີຮູປ່າງຄລ້າຍແຮດນີ້
ນອເໝືອນຈາລາມຫວັນຈັນແລະທານາຮອ້ວ ລັກະນະ
ເໝືອນເສື່ອດຳທີ່ດຸ້ຍໍາກວົງໄລ່ທ່ານຍ່າຍ ເຫດກາຣນີ້
ນີ້ທຳໃຫ້ເຈັກພລດໍ່ຫລັກກັບທີ່ມີສໍາວັຈຈານຕ້ອງອູ່ໃນປໍາ
ເພີ່ງລຳພັງ ເຈັກດໍາຮົງເວົົວໃນປໍາຕາມສັນໝາດີ່ງໆ
ກາຣເອາະວິທີໂຮດຂອງນາວິກໂຍົນດ້ວຍກາຣໜໍາໄມ້
ມາຊັບນໍາມັນດັ່ນໄມ້ແລະຈຸດໄຟໄຟໃຫ້ລາຍເປັນຄົບເພີ່ງ
ເນື່ອເຂົ້າດິນເຂົ້າໄປໃນປໍາລົກເຮືອຍໆ ກົບພັກກັບລູ່ນ
ສັຕິກິນຮ້າຍທີ່ມີລັກະນະເໝືອນສຸນຂັດວັສີດຳ ທຳໃຫ້
ເຂົ້າຕ້ອງຕ່ອສູ່ກັບສັຕິກິນເຫັນນັ້ນ ຈົກຮະທັ່ງນີ້ທີ່ຮ່າງ
ເຂົ້າລົດເວລາອອກມາຂ່າຍໃຫ້ເຂົາຮອດເວົົວ ໂດຍກາຣ
ຢືນຮູ່ໄສ້ສັຕິກິນຕາຍ

ຈາກນີ້ເປັນກາຣແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າວິຮູບຮູ່ໄດ້
ເດີນທາງຂັ້ນມາຍັງໂລກໃບໃໝ່ທີ່ມີອັນຕະຍົງເວົົວ
ທຳໃຫ້ເຂົ້າຕ້ອງເຮັນນີ້ທີ່ຈະພັນນາທາງດ້ານຮ່າງກາຍ
ໃຫ້ເຂົ້າແຈ້ງ ແລະພັນນາທາງດ້ານຈິດໃຈໃຫ້ລັກໍາຫາຍຸ
ພຣອມທີ່ຈະເພື່ອຍົກກັບຍັນຕະຍົງທັ່ງໝາຍໃນປໍານີ້
ດັ່ງທີ່ເນັຍທີ່ຕໍ່າໝືນເຈັກວ່າ “ເຈົ້າຜິດ ເຈົ້າເໝືອນເດັກ
ທາກ ສັງເສີ່ງດັ່ງ ໄນຮູ່ວ່າຄວາມທຳອະໄວ” ແລະກ່າວ່າ
ຄື່ນເຫດຜລໃນກາຣໜ່າຍເຈັກວ່າ “ເຈົ້າມີຈິຕີໃຈເຂັ້ມແຈ້ງ
ໄມ້ຫົ່ວ່າກັບ ແຕໄໝເຂົ້າ ເບາປັ້ງໝາເໝືອນກັບເດັກ”
ຊື່ເປັນກາຣແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າແມ້ຈະຜ່ານກາຣຝຶກທາງ
ຮ່າງກາຍແລະມີສັນໝາດີ່ງໆ
ແຕກີໍຍັງເປັນເໝືອນເດັກທີ່ໄວ້ເຕີງສາໃນໂລກໃບໃໝ່

5. พบครูบาอาจารย์ (meeting with the mentor) อยู่ก่อนการข้ามธรณีประดุจแรก

เนย์ที่รี่ คือ ตัวละครฝ่ายหญิงที่เข้ามา มีบทบาทต่อการพัฒนาจิตวิญญาณของเจคให้เข้าใจ ธรรมชาติและวิถีชีวิตของชาวนาไวมากขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าเนย์ที่รี่ คือ ครูของเจคที่เป็นรูปธรรม ส่วนครูบาอาจารย์ที่สำคัญต่อชีวิตและการพัฒนาจิตวิญญาณของเจค คือ เอวา เทพเจ้าผู้สร้างทุกสรรพสิ่งในแพนดอร่า ที่ชาวนาไว่ฝ่าโอมารติกาย่า บุษชา บทบาทครูบาอาจารย์ของเอ瓦เริ่มจาก การที่ทรงประทานให้ “เมลิดพันธ์ไม้ศักดิ์สิทธิ์ จิตวิญญาณอันพิเศษ” ตามที่เนย์ที่รี่เรียกขาน มา เกาะที่ตัวเจคในขณะที่เนย์ที่รี่กำลังไล่ให้เจคกลับไปยังกองกำลังของตนเอง การมาปรากฏของ เมลิดพันธ์ไม้ศักดิ์สิทธิ์นี้เป็นการแสดงนิมิตของ เอ瓦เพื่อให้เนย์ที่รี่เข้าใจว่าเจคเป็นคนนอก ที่พิเศษ ไม่ควรทำร้ายหรือไล่เขาให้ออกจากป่า ทำให้เนย์ที่รี่พาเจคกลับไปยังโอมทรี

การแสดงบทบาทครูบาอาจารย์ของ เอ瓦เพื่อแสดงให้เห็นว่าเจคคือผู้ที่ได้รับเลือกให้ ทำการกิจเกิดขึ้นอีกรังเมื่อเข้าเดินทางมาถึง โอมทรี โดยการส่งกระแสงให้ ไม่อัต márada ของ เนย์ที่รี่ ซึ่งเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณของชนฝ่า ดังที่เนย์ที่รี่แนะนำว่า “นางเป็นชาธิค ผู้แปล เจตนาภรณ์แห่งเอวา” เมื่อโนอาตได้สอบถามถึง การมาของเจคแล้ว นางจึงมองหมายให้เนย์ที่รี่ สอนให้เจคเรียนรู้ถึงของชาวนาไว ตามบทสนทนา ที่กล่าวว่า “ลูกสาวแม่ เจ้าสอนเราเรียนรู้ถึงเรา พุดภาษาเรา ก้าวเดินเช่นเรา” เมื่อตอนการแสดง ให้เห็นบทบาทครูบาอาจารย์ของเอ瓦 ที่ส่งผ่าน หมายผู้นำทางจิตวิญญาณ และมาถึง เนย์ที่รี่ ที่ เป็นครูในทางรูปธรรม

ในภาคยนตร์เรื่องนี้ เนย์ที่รี่ ได้ฝึกฝน ให้เจคเรียนรู้ถึงนิกรอบของชาวนาไว ที่ต้องพัฒนา ทั้งทางร่างกายให้แข็งแกร่ง พร้อมที่จะดำรงชีวิต

อยู่ในป่าท่ามกลางสัตว์ที่ดุร้าย และพัฒนาทาง จิตใจให้มีความกล้าหาญ อีกทั้งยังพัฒนาทาง จิตวิญญาณในการทำให้เจคตระหนักร่วมชาติ ของทุกสิ่งเชื่อมโยงเข้ากับเอวา เอวาคือเทพเจ้า ผู้สร้างทุกสรรพสิ่งในแพนดอร่า เป็นผู้ประทาน ชีวิตและเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด การฝึกฝนและชี้แนะ ของเนย์ที่รี่จึงสำคัญต่อการเป็นวีรบุรุษของเจค อย่างยิ่ง

6. การเข้าไปในถ้ำลึก (approach to the inmost cave)

ขั้นตอนที่เปรียบเสมือนการเข้าไปในถ้ำ ลึกของวีรบุรุษในเรื่องนี้ คือการเดินทางไปสู่ โอมทรี ของชนฝ่าโอมารติกาย่า ซึ่งเป็นสถานที่ตามที่โอมาร์ได้บรรยายไว้ว่า “วีรบุรุษจะมาพบสถานที่อันตรายที่สุด บางครั้งก็อยู่ได้ดินที่ลึกลงไปที่มี จุดหมายของการกิจซ่อนอยู่” (2007, p.14) ซึ่ง หมู่บ้านของชนฝ่าโนอยู่ในตันไม้ใหญ่บนยอดหิมา ที่สามารถใช้เป็นที่พักของชนฝ่าได้เป็นร้อยๆ คน อีกทั้งยังเป็นจุดหมายในการเรียนรู้วิถีชีวิตและ ความคิดของชนฝ่า ตามที่ ดร.เกรช ต้องการมาก ที่สุด การเข้ามายังหมู่บ้านโนจึงถือเป็นการเข้าไป ในถ้ำลึกของวีรบุรุษเช่นกัน

7. การทดสอบที่สาหัสสากรรจ์ (the ordeal)

การทดสอบที่วีรบุรุษในเรื่องนี้ คือ การเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวนาไว ฝ่าโอมารติกาย่า ที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติด้วยความเคารพ ซึ่งถือเป็นบททดสอบที่สาหัสสากลับเจด เพราฯ เข้าต้องฝึก ทุกอย่างเช่นเดียวกับนกรบฝ่าโอมารติกาย่า ตั้งแต่ การขี่อ象牙ที่ไม่เหมือนกับการขี่ม้าในโลกมนุษย์ แต่ต้องเชื่อมต่อสายสัมพันธ์ (ชาเอลู) ระหว่างตัว เขากับอ象牙ที่ขี่ โดยการนำปลาอยผมของตนเองที่ มีลักษณะเหมือนรากฝอยตันไม้ไปเชื่อมกับกับชา เอลูของมัน โดยสัตว์แต่ละชนิดจะมีสายสัมพันธ์ไว เชื่อมต่อเขากับชาวนาไว เมื่อเชื่อมสายสัมพันธ์แล้ว

จะต้องเรียนรู้การสัมผัสเสียงเด่นของหัวใจ สัมผัสลมหายใจ และความคุณการเลื่อนไหวด้วยความคิด เสมือนเป็นการสื่อสารกันด้วยจิตที่เป็นสมาธิ การฝึกครั้งแรกของเจจึงล้มเหลว แต่เมื่อฝึกทุกวันก็ทำให้เขาสามารถขึ้นมาได้

จากนั้นเขาก็ต้องเรียนรู้การจะเป็น ารอนยู (นักล่า) ด้วยการขึ้นอิกราน (สัตว์ที่มีลักษณะเหมือนนกตัวใหญ่) ซึ่งต้องมีการเลือก อิกรานเป็นของตนเอง และอิกรานจะต้องเลือก ผู้ชั้นขี้ เมื่อการพัฒนาร่างกายและจิตใจของเขารับรอง โดยการเรียนรู้ที่จะล่าสัตว์ ขอบคุณและการสอดมันต์ให้ วิญญาณของสัตว์ที่ตายให้กลับคืนสู่อิริยาบถ ดังที่เจอกล่าวว่า “วิญญาณเจ้าจะไปอยู่กับเอว่า เลือดเนื้อเจ้าคงอยู่เบื้องหลังเป็นหนึ่งเดียวกับชาวนาวี” การประพฤติเช่นนี้ทำให้ เนย์ที่รีเห็นว่าเขารับรองแล้ว ด้วยการกล่าวว่า “การมาที่หมอดดจด เจ้าพร้อมแล้ว” เนย์ที่รีจึงพาเจ้าไปเลือกอิกราน ตามการบอกเล่าของเจาว่า “การฝึกหัดขึ้นอิกราน เราเรียกว่าแบบชี ค่านทดสอบที่นักล่าทุกคนจะต้องผ่าน แต่จะผ่านได้คุณต้องไปที่แบบชีอยู่” อุร้า คือภูเขาลายฟ้าที่อยู่สูงมาก ต้องเดินขึ้น ปีนเขาวัลลย์ เดินข้าม เก้าวัลลย์ไปยังอีกภูเขาหนึ่ง ลอดถ้ำและผ่านน้ำตกไปยังหน้าผาที่แบบชีอยู่ ก่อนจะเจอฟูงอิกรานที่จะต้องไปเลือก ซึ่งผู้ชีและอิกรานต้องเลือกันและกัน ด้วยหัวใจ และสังเกตอิกรานที่เลือกผู้ชีได้จากที่อิกรานพยายามจะสู้ เมื่อเชื่อมสัมพันธ์กับอิกรานได้แล้ว เข้าต้องหัดบินไปพร้อมกับอิกรานเพื่อปรับความคิดให้เชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียวกับ อิกราน

เข้าฝึกล่าสัตว์ด้วยการขึ้นอิกรานสำเร็จ ทำให้กล้ายเป็นนักล่าจากบนฟ้า แต่ในขณะเดียวกันก็มีโทรุค (สัตว์ปีกที่มีขนาดใหญ่กว่า อิกราน) สัตว์ในตำนานที่ถูกเรียกนานว่า “เจ้าสุดท้าย” เพราะจะเห็นโทรุคเป็นครั้งสุดท้ายก่อนตาย มนุษย์เรียกว่า “เกรท ลีโอนอพเทอริกซ์” แต่เป็นโทรุคของชาวนาวี เนย์ที่รีเล่าให้เจ้าฟังว่า

ปู่ของนางเป็น “โทรุค มัคโต” คือ บุรุษผู้ชี้ทางสุดท้าย ซึ่งปรากฏการณ์นี้เกิดเพียงห้าครั้งนับตั้งแต่ยุคเฟอร์ส์ ของส์ การเป็นโทรุค มัคโต จะได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ สามารถรวมชนเผ่าต่างๆ เป็นปีกแผ่นได้ ชาวนาวีทุกคนจะจำเรื่องนี้และบอกเล่าสืบท่อ กัน ทำให้ชาวนาวีพร้อมใจกันร่วมรบไปกับเจ้าเมื่อต้องต่อสู้กับมนุษย์ในตอนสุดท้าย

ในขณะที่รีบุรุษกำลังเรียนรู้การดำรงอยู่ในโลกใบใหม่ เจอก็ต้องตัดสินใจทำในสิ่งที่ถูกต้อง เพราะเขาได้รับคำสั่งของนายพลคุวอริช ผู้นำทัพทหารที่ต้องการจะสร้างบ้านเผ่านาวีเพื่อครอบครองแร่น้ำทองคำเนียม โดยมีคำสั่งให้เจอกเข้าไปเรียนรู้ สองแรมเพื่อจะหาสิ่งที่ชาวเผ่าต้องการแล้วต่อรองกับชนเผ่าให้หาย้ออกจากหมู่บ้าน หรือหาจุดอ่อนของชาวนาวีเพื่อให้ทหารได้เข้าไปโจมตีและขับไล่เผ่าโอมาติกาย่าออกไปจากพื้นที่ที่ต้องการได้ คำสั่งนี้ทำให้เจกดังใจที่จะเรียนรู้วิถีของชาวนาวี ทำให้เข้าเข้าใจและยอมรับวิถีที่เชื่อมโยงกับธรรมชาติมากยิ่งขึ้น จนเข้าคิดว่าไม่มีทางที่ชาวเผ่าโอมาติกาย่าจะออกไปจากหมู่บ้านแน่นอน

การอยู่ร่วมกับชาวนาวี ทำให้เขาเปลี่ยนแปลงความคิดและวิญญาณไปที่ละน้อย โดยแสดงให้เห็นจากการบอกเล่าของเจ้าที่บันทึกไว้ดิจิล็อก เพื่อบันทึกความทรงจำเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่จะเป็นชาวนาวี เจ้าได้กล่าวว่า “ตอนนี้ ทุกสิ่งเปลี่ยนไปจนสิ้น คล้ายว่าที่นั่น (ร่างอวตาร) คือโลกความจริง และที่นี่ (การเป็นมนุษย์) กลายเป็นความผิด” เพราะเขาต้องเชื่อมต่อ กับร่างอวตารทุกวัน คือ เข้าเครื่องเชื่อมต่อเพื่อเข้าสู่ร่างอวตาร พอหลับในร่างอวตารจะกลับมาตื่นขึ้นในร่างมนุษย์ ซึ่งในช่วงเวลาเหล่านี้เขามีไม่ได้สนใจร่างกายมนุษย์ของตนเองเลย กินน้อย นอนน้อย ไม่ตัดผม โนนหนวด เป็นการแสดงให้เห็นว่า

เค้าสนใจสิ่งที่ต้องการทำในโลกของชาวนาวีมากกว่า พร้อมทั้งยังกล่าวอีกว่า “ไม่น่าเชื่อว่าผ่านไปแค่ 3 เดือน ผมจำชีวิตเดิมตัวเองไม่ได้ ผมไม่รู้ว่าตัวเองเป็นใครแล้ว” ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าเขางลั้งเลิศที่จะเลือกว่าตัวเองเป็นมนุษย์ที่จะต้องเจรจาให้ชาวนาวีย้ายออกจากโอมทรี หรือเป็นชาวนาวีที่ต้องปกป้องบ้านของพวกรา แต่หลังจากนั้นเขากลับสิ้นใจโกรนหนวดแล้วกลับไปหา นายพลครัวอริช และทั้งๆ ที่นายพลครัวอริชยืนเรื่องให้องค์กรช่วยเหลือเรื่องของเจดให้กลับมาเป็นปกติ แต่เขาก็ยังยืนยันจะอยู่ข้างชาวนาวี โดยการทำให้ตัวเองผ่านพิธีกรรมขั้นสุดท้ายเพื่อกลายเป็นชาวนาวี และเกลี้ยกล่อมให้พวกราขอพอกอไปแทนการสูรับในสังคมที่มนุษย์เป็นผู้ก่อขึ้น

8. ได้รางวัล (reward)

เมื่อชาวผ่าโอมติกาย่าไม่ฟังคำเตือนของเจดว่ามนุษย์จะมาทำร้ายชนผ่าและควรย้ายออกจากโอมทรี ทำให้เจดต้องกระทำการบางสิ่งเพื่อให้เป็นที่เชื่อถือของชาวผ่าอีกครั้ง เข้าจึงตัดสินใจไปต่อสู้กับโกรุด ทำให้ตัวเองกลายเป็น “โกรุด มัคโด” ให้ได้ และเมื่อเขาทำสำเร็จ จึงเดินทางไปสู่รุกชาติ แห่งจิตวิญญาณ ที่เหล่าชนผ่าโอมติกาย่าอพยพหนีการทำลายโอมทรีมาที่นี่ เจดประกาศตัวต่อทุกคนในผ่าว่าเขานี้เป็น โอมติกาย่า และจะเป็นผู้นำสักกิบมนุษย์ จนนั้นเข้าจึงให้แต่ละคนในผ่าออกเดินทางไปแจ้งข่าวให้ชาวนาวีผ่าต่างๆ เข้าร่วมรบกับเขา จากคำประกาศของเจดที่กล่าวว่า “จะควบอิกรานให้เร็วเท่าที่ล้มเป็นใจ แจ้งข่าวให้ผ่าอีنمาร์ช่วยกัน บอกพวกราเขาว่า โกรุด มัคโด เรียกพวกรา บัดนี้ ท่านได้สักกิร่วมกับข้า พี่น้องข้า หังชายหญิง เราจะแสดงให้คนจากฟ้า (มนุษย์) รู้ว่า พวกราไม่สามารถได้ทุกสิ่งที่ต้องการ และที่นี่คือแผ่นดินของเรา” ประชากรจากสองร้อยจังกละเป็นสองพันกว่าคนในเวลา 5 วัน และทำให้เหล่าทหารตัดสินใจที่จะมาทำสังคมรากับชนผ่าพื้นเมืองก่อนที่จะมีชาวนาวีมากกว่านี้

เจกังวลใจในการต่อสู้ครั้งนี้ เข้าจึงมาอธิษฐานต่อเอวาว่า “หากพระแม่สภิตอยู่จริง ข้าก็อยากทูลพระองค์ หากเกรชอยู่กับพระองค์ โปรดดูจากความจำของนาง ดูโลกที่เราสองคนจากมา มันไม่มีสีเขียวที่นั่น พวกราเข้าฝ่าแม่ตัวเอง พวกราจะทำกับที่นี่ เช่นกัน คนจากฟ้าจะมาภักดีมาก พวกราจะมาแบบสายฝนที่ไม่มีวันหยุด นอกจากเราหยุดพวกราได้ พระองค์เลือกข้าด้วยเหตุผลบางอย่าง ข้าจะยืนหยัดและต่อสู้ พระองค์รู้ว่าข้าจะทำ แต่พระองค์ต้องช่วยข้า” เป็นการแสดงให้เห็นว่าเขากลับสิ้นใจที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้อง นั่นคือการรักษาธรรมชาติและแสดงให้เห็นว่าเจดเข้าใจแล้วว่าธรรมชาติคือ พระผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่ เมื่อต่อสู้กับทหารที่มีyananรบติดอาวุธและระเบิดหนัก ทำให้ต้องสูญเสียชีวิตของชาวนาวีมาก many แต่เมื่อถึงเวลาที่กำลังจะแพ้ กลับปรากฏเหล่าสัตว์ป่าหันบันบกและบนอากาศเพื่อช่วยเหลือชาวนาวี เนย์ที่รีจิงกล่าวว่า “เอราฟังคำเจ้า” โดยการส่งสัตว์ในป่าอกมาร่วมต่อสู้จนมนุษย์ต้องแพ้พ่ายกลับไป

9. การคืนชีพ (resurrection)

การสูรับระหว่างชาวนาวีและมนุษย์ ทำให้ร่างมนุษย์ของเจดอ่อนแอลง จนเสื่อยังที่จะเสียชีวิต การคืนชีพของวีรบุรุษในเรื่องนี้ คือการนำจิตวิญญาณของเจดจากร่างของมนุษย์ให้มาสู่ร่างของอวตารโดยสมบูรณ์ ด้วยการนำร่างมนุษย์และร่างอวตารมาประกอบพิธีกรรม การอธิษฐานพร้อมกับสาดมนุชา เอวารของชนผ่าโอมติกาย่า เพื่อขอพรให้จิตวิญญาณของเจดเกิดใหม่ในร่างอวตาร

10. การกลับมาพร้อมน้ำอมฤต (return with the elixir)

การดำรงชีวิตเป็นชาวนาวีในดาวแพนดอร่า เปรียบเสมือนเป็นสมบัติหรือบทเรียนจากโลกใบใหม่ ดังที่โวแกโลร์ได้กล่าวไว้ เพราะเจดได้เรียนรู้ว่าการอยู่ด้วยการเชื่อมโยงระหว่าง

ชีวิตกับธรรมชาตินี้คือสิ่งที่สำคัญที่สุด หลังจาก การสร้างแล้ว เขาจึงเป็นผู้นำจักรุ่มและส่งมนุษย์ที่ มีความคิดจะรุกรานแพนดอร่ากลับไปสู่โลกมนุษย์

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การปรากฏขึ้นตอนการพยากรณ์ของวีรบุรุษในภาพนยนตร์เรื่อง渥atars พบจำนวน 10 ขั้นตอน ตามที่ คริสโตเฟอร์ โวแกลอร์ ได้ไว้เคราะห์ การเขียนบทภาพนยนตร์ไว้โดยขั้นตอนที่ไม่ปรากฏ 2 ขั้นตอน คือ การปฏิเสธเสียงเรียก (Refusal of the call) ซึ่งในภาพนยนตร์เหมือนเป็นการตัดสินใจ เข้าร่วมโครงการแล้ว อีกขั้นตอนที่ไม่ปรากฏ คือ เส้นทางกลับบ้าน (the road back) เพราะวีรบุรุษ เข้าใจแล้วว่า เป้าหมายของชีวิตที่แท้จริงคือสิ่งที่ เข้าได้เรียนรู้จากช่วงนี้ และจากขั้นตอนที่ปรากฏนั้นอาจเป็นการแสดงให้เห็นว่า การสร้าง ภาพนยนตร์เรื่อง渥atars ที่สร้างตามขั้นตอนการ เดินทางของวีรบุรุษในเทพปกรณัมโบราณ แม้ เนื้อหาจะเปลี่ยนแปลงไปตามสังคม คือ เปลี่ยน ตัวละครออกจากเทพเจ้ากลายเป็นมนุษย์ แต่ยังมี เรื่องราวของการพยากรณ์ที่ทำให้ตัวละครออกนั้น เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ในด้านต่างๆ มี การพัฒนาทางร่างกายที่ทำให้สามารถดำรงชีวิต อยู่กับธรรมชาติได้ และมีการพัฒนาทางจิตใจให้มีจิตใจที่กล้าหาญ นึกถึงประโยชน์ของส่วนรวม มากกว่าประโยชน์และความสุขส่วนตนมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ภาพนยนตร์เรื่อง渥atars เป็น ภาพนยนตร์ที่มีผู้ชมสนใจเช่นนี้ จนสร้างรายได้ เป็นจำนวนมาก

การวิจัยในครั้งนี้พบว่า มีจากเกี่ยวกับ การพยากรณ์ของวีรบุรุษตามแนวทางการศึกษา ของ คริสโตเฟอร์ โวแกลอร์ จำนวน 10 ขั้นตอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปพกตร/or ธรรมกวินทิพย์ และบารนี บุญทรง (2557) ที่ ศึกษาการพยากรณ์ของวีรบุรุษ: กรณีศึกษาจาก พระอภัยมณี และพบว่า เรื่องพระอภัยมณีมี การ

เดินทางตามทฤษฎีการพยากรณ์ของวีรบุรุษเกือบ สมบูรณ์ คือ การออกแบบ การครอบครุและ การเดินทางกลับ เช่นเดียวกับการศึกษาเรื่อง โพรเซ่น 2: การเดินทางของวีรบุรุษจาก เทพ ปกรณัมสู่ภาพนยนตร์กับมุมมองทางคติชนวิทยา (สุกัญญาโสกี ใจกล้า, 2564, หน้า 72) ผลการ วิจัยพบว่า ภาพนยนตร์เรื่องโพรเซ่น 2 มีการนำ เสนอตามขั้นตอนที่โวแกลอร์วิเคราะห์การเขียน บทภาพนยนตร์ไว้ครบทั้ง 12 ขั้นตอน และมีข้อมูล ในเรื่องที่แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนได้แบ่งบันดาล ใจจากเทพปกรณัมอยู่หลายส่วน เช่นเดียวกับ ภาพนยนตร์เรื่อง 渥atars

ประเด็นที่น่าสนใจซึ่งเป็นความแตกต่างจากการเล่าเรื่องในภาพนยนตร์ “渥atars” กับ ภาพนยนตร์เรื่องอื่นๆ ข้างต้น คือ การพยากรณ์ของ วีรบุรุษอย่างเจอมีขั้นตอนสำคัญที่ขาดหายไป คือ เส้นทางกลับบ้าน (the road back) ซึ่งเป็นเป็นการ ย้ำให้เห็นว่าวีรบุรุษเลือกที่จะไม่เดินทางกลับสู่โลก ใบเดิม เพราะเขาเข้าใจแล้วว่าสิ่งที่เข้าได้เรียนรู้ จากโลกใบใหม่นั้น เป็นเป้าหมายที่สำคัญของชีวิต คือ การเชื่อมโยงกับธรรมชาติ และสุดท้ายเป็นการ กลับคืนสู่ธรรมชาติ ทำให้ผู้วิจัยนึกถึงปรัชญา ของอินเดียที่กล่าวถึงการกลับคืนสู่ปรมาลัย หรือ การกลับไปอยู่กับพระเจ้าของศาสนาคริสต์ ซึ่ง เป็นไปตามจุดสูงหมายของผู้สร้างที่ต้องการสื่อถึง คำสอนทางจิตวิญญาณ ดังที่กล่าวไว้ในหนังสือ เรื่อง Spiritual Teachings of the Avatar [คำสอน ทางจิตวิญญาณของ (ภาพนยนตร์เรื่อง) 渥atars] (Jeffrey Armstrong, 2010 อ้างถึงใน แคทรียา อังทองกำเนิด, 2562, หน้า 51 - 52) ว่า “ภาพนยนตร์ เรื่อง渥atars เป็นการพบกันระหว่างศาสตร์ เทคโนโลยีกับศาสตร์พื้นเมือง พื้นภูมิปัญญา โบราณที่ใช้ในภาพนยนตร์เป็นแนวความคิดในหลัก ศาสนาอินเดีย เช่น อัตมัน โยคะ ปราณ อีกาตะ การหลุดพัน เป็นต้น”

การกล่าวถึงพระผู้สร้าง ยังสามารถเชื่อมโยงถึงคัมภีร์ເອຣມທີກາ ซึ่งเป็นปรัชญาบรมโบราณของอียิปต์ที่ท่านເອຣມສได้รจนาไว้เกี่ยวกับพระมหาเทพอาتم ลำดับชั้นของการรังสฤษ្ស การรังสฤษ្សมนุษยชาติ การกำเนิดวัฒนธรรมมนุษย์ ฯລະ ถือเป็นคัมภีร์ที่สืบทอดมาไม่ต่างจากว่าหาพันปี และมีอิทธิพลต่อนักปรัชญาในสมัยต่างๆ โดยท่านເອຣມສได้กล่าวไว้ว่า (2551, หน้า 17) “พระมหาเทพ คือ ความเป็นหนึ่ง ทุกสิ่ง เป็นส่วนหนึ่งของพระผู้ประเสริฐสุดหนึ่งเดียว เหมือนเลขหนึ่งซึ่งเป็นที่มาของเลขตั้ดไปทั้งหมด พระมหาเทพคือที่มาของทุกสิ่ง”

ชาวนาวีจึงเป็นตัวอย่างในการดำรงชีวิตที่เชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียวกับพระผู้สร้าง ด้วยการแสดงให้เห็นในจากต่างๆ นับตั้งแต่ สายสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงตันไม่ทุกดันเข้ากับเอว การเชื่อมชาเอลูกับสัตว์ที่ใช้เป็นพาหนะ อีกทั้งยังย้ำด้วยการพูดของ ดร.เกรช ผู้เข้ามาศึกษาวิถีของชาวนาวี ที่อธิบายถึงตันไม้สักดีสิกธิว่า “เรา (นักวิทยาศาสตร์) คิดกันว่า มันมีการถ่ายทอดสืบเชื้อเพลิงเกิดขึ้นระหว่างรากตันไม้พากนันคล้ายชิโนแนปส์ที่เชื่อมระหว่างเซลล์ประสาทดันไม้แต่ละตันมีจุดเชื่อมเป็นหมื่นๆ จุดกับตันไม้โดยรอบ และมีตันไม้ 10 ยกกำลัง 12 ตันในแพนดอร่า มันเชื่อมต่อกันกว่าเซลล์สมองมนุษย์เข้าใจรียง มันคือเน็ตเวิร์ค โกลบลอนเน็ตเวิร์ค และชาวนาวีเข้าถึงมันได้” สอดคล้องกับปรัชญาที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์อุปนิษัท ซึ่งเป็นคัมภีร์พระเวทของศาสนาพราหมณ์อินดู ที่กล่าวถึงการเชื่อมโยงกับพระผู้สร้างไว้ (กิ่งแก้ว อัตถการ, 2553) ความว่า “จักรวาลนี้คือตันไม้ตันหนึ่งซึ่งดำรงอยู่เป็นนิรันดรากอัญญานสรรรค์ กิ่งก้านสาขาแผ่ลงมาเบื้องล่าง รากอันบริสุทธิ์ของตันไม้นี้ คือ พรหัน พระผู้เป็นออมตะ โลกทั้งสามอยู่ในชีวิตมีของพระองค์”

สิ่งที่น่าสังเกตอีกประเดิหนึ่งในเรื่องนี้คือสาระสำคัญในการพจญภัยของวีรบุรุษ ที่มิใช่เพียงการแสดงให้เห็นการกระทำที่กล้าหาญและเสียสละเพียงอย่างเดียว แต่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจของวีรบุรุษที่เข้าได้เรียนรู้จากโลกใบใหม่ ดังเช่นที่แคมพ์เบลล์ และมอยเยอร์ส ได้กล่าวไว้ในหนังสือพلانุภาพแห่งเทพปกรณัม (แคมพ์เบลล์ และมอยเยอร์ส, 2551, หน้า 255) สรุปว่า ภารกิจมีสองประเภท ประเภทหนึ่งคือภารกิจทางกาย ซึ่งวีรบุรุษได้แสดงพฤติกรรมอันกล้าหาญใน การประจัญบาน หรือในการช่วยเหลือชีวิตครัวสัคน อีกประเภทหนึ่งคือภารกิจทางจิตวิญญาณ ซึ่งวีรบุรุษเรียนรู้ที่จะสัมผัสร่วมกับสารสาระ ซึ่งในภาคยนตร์เรื่องนี้ นอกจากความแข็งแรงตามแบบผู้ที่ถูกฝึกให้เป็นนาวิกโยธินแล้ว เจคยังมีจิตใจที่กล้าหาญ ไม่เกรงกลัวอันตรายจากปาที่ขาไม่เคยรู้จัก และลักษณะนิสัยสำคัญที่ทำให้เจเครียนรู้เข้าใจวิถีของชาวนาวี และได้รับการยอมรับว่า เป็นโอมातิการย่าคนหนึ่งนั้น คือ ความไม่มีตัวตน (Ego) ดังที่เข้าได้แสดงออกตั้งแต่เริ่มเข้าไปสู่ป่า ครั้งแรกและได้รับการช่วยเหลือจากเนย์ที่รี นางบอกว่าเจคเหมือนเด็กทารกที่ไม่รู้ว่าควรทำอะไร เขากล่าวว่า “ถ้าหากข้าเหมือนเด็ก จันเจ้าช่วยสอนข้าทีสิ” และถึงแม้ว่าเนย์ที่รีจะปฏิเสธ แต่เขาก็ยังขอให้นางสอน หรือแม้แต่การโต้ตอบกับโมอาตซึ่งเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณของชนเผ่า เจคก็ยังแสดงความไม่มีตัวตน (Ego) โดยการตอบกลับว่า “ถ้าข้องข้าว่างเปล่า เชื่อสิ” การซักถามและทดสอบนิสัยของเจคทำให้โมอาตยอมรับและมองหมายให้เนย์ที่รีสอนวิถีของชาวนาวีให้กับเขา และในการทดสอบแต่ละครั้งจะมีการประชดประชันหรือตanh แต่เจคก็ไม่ได้แสดงอารมณ์โกรธหรือไม่พอใจกับคำกล่าวดังนั้น หรือแม้กระทั่ง

มีหลายคนเรียกเขาว่า “สเกิร์ว” ที่แปลว่า ไอ้โง่ ในภาษาของชาวนาวี ก็ไม่ได้ทำให้เขาโกรธ เป็นการแสดงให้เห็นว่าเขารสามารถละทิ้งความถือดันหรือตัวตนของเข้า เสมือนเป็น แก้วเปล่าที่สามารถเติมน้ำลงไปได้ และความไม่มีตัวตนนี้เอง ที่ทำให้เจอกเข้าใจและเข้าถึงชาวนาวีอย่างสมบูรณ์

สารในภาคยนตร์เรื่องนี้ต้องการสื่อให้ผู้ชมได้เห็นอย่างชัดเจน คือ การเปรียบเทียบระหว่างมนุษย์โลกกับชาวนาวี ว่ามีความคิด ความต้องการและวิถีชีวิตที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง โดยแบ่งตัวละครเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเป็นมนุษย์ผู้ที่มีเทคโนโลยีชั้นสูง มีวิวัฒนาการมากกว่า คิดว่าตนเองเป็นกลุ่มชนที่มีอารยะ และคิดแต่จะเบียดเบี้ยนธรรมชาติเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง กับอีกฝ่าย คือ ชาวนาวี ชนเผ่าโบราณที่มีความเชิงลึกเรียกว่า “ลิงสีฟ้า” เป็นชนเผ่าที่ดูเหมือนคนป่าเกือบ ไม่มีอารยะ ใช้ชีวิตอยู่กับธรรมชาติ ไม่ต้องการความเจริญทางเทคโนโลยี ดังที่หัวหน้าโครงการแพนดอรากล่าวกับเจกวา “สีบให้ได้ความลิงสีฟ้าต้องการอะไร ผนมหาภีถึง เรายังให้เขามาด หั้งยารักษาโรค การศึกษา ถนน แต่พวกเขายังชอบโคลน ผมไม่ได้อยากขัดใจเลียนนะ ขอเพียงแต่พวกเขาย้ายออกจากหมู่บ้าน” การดำรงชีวิตอยู่กับธรรมชาติ ทำให้ชาวนาวีไม่มีความต้องการ (กิจกรรมด้านโลก) นอกเหนือจากสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ตัวละครกลุ่มนี้จึงเป็นตัวแทนของมนุษย์ที่มีการพัฒนาทางจิตวิญญาณ ไม่เห็นความสำคัญของเทคโนโลยีมากกว่าการเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ กับพระผู้สร้าง (ธรรมชาติ) เมื่อเจกซึ่งเติบโตและถูกหล่อหลอมตามลักษณะของมนุษย์โลกที่แวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ต้องมาใช้ชีวิตและเรียนรู้วิถีของชาวนาวี ทำให้เขากลายเป็นสัญลักษณ์ของการต่อสู้กับระหว่างจิตสำนึกฝ่ายดี (ที่ได้เรียนรู้จากชาวนาวี) และจิตสำนึกฝ่าย

ร้าย (จากความเห็นแก่ตัวของมนุษย์ ทั้งตัวเขาเอง และคนในโครงการ) จนสุดท้ายเขาตัดสินใจที่จะเป็นผู้นำชาวนาวีเพื่อต่อสู้กับทหารที่ตั้งใจเข้าไปทำลายหมู่บ้านและต้นไม้แห่งจิตวิญญาณของชนเผ่า เจกจึงกลายเป็นวีรบุรุษที่กระทำการ หมายความหมายของการ avatar (Avatar) ของเทพเจ้าในศาสนาขินดูอย่างแท้จริง ดังความหมายที่สรุปไว้ในหนังสือเรื่อง Spiritual Teachings of the Avatar [คำสอนทางจิตวิญญาณของ (ภาคยนตร์เรื่อง) avatar] (แคทรียา อังทองคำเนต, 2562, หน้า 348) ว่า “การavatarคือการจุติลงมาของพระเจ้าในร่างมนุษย์ สัตว์ หรือสิ่งมีชีวิตต่างๆ พระเจ้า渥การลงมาบนโลกมนุษย์ด้วยความสมัครใจ ลงมานโลกมนุษย์เพื่อบรรลุภารกิจต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามเหตุการณ์ ณ ขณะนั้น ได้แก่ การรักษาและช่วยเหลือโลก การผลักดันทางจิตวิญญาณ การสั่งสอนและนำทางมนุษย์ไปสู่หนทางที่เหมาะสม”

แม้ว่าเจกจะไม่ได้เป็นองค์渥การของเทพเจ้า แต่เขาก็ยังเป็นตัวอย่างของวีรบุรุษได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง เพราะเขาได้แสดงให้เห็นการต่อสู้ของฝ่ายธรรมะและฝ่ายอธรรม หั้งภายนอกและภายในในจิตใจของเขาวง ดังที่พระกฤษณะ องค์渥การของพระราษฎร์ ประกาศไว้ในคัมภีร์มัทกภควัตคีตาว่า “ภารต! เมื่อธรรมเสื่อมเสียไป อธรรมเจริญขึ้นในกาลใดๆ อาตามาย่องสำแดงตนให้ปรากฏในกาลนั้นๆ เพื่อรักษาสาชูชน เพื่อบำรับทุรชน และเพื่อ ผดุงธรรม” (กฤษณ์ทวีปawaynuyasa, 2509, หน้า 52 อังทองคำใน แคทรียา อังทองคำเนต, 2562, หน้า 1) อีกทั้งเขายังเป็นตัวอย่างในการตัดสินใจเลือกจะดำเนินชีวิตที่เชื่อมโยงกับพระผู้สร้าง ดังที่ท่านเออร์เมสกล่าวสรุปไว้ในคัมภีร์เออร์เมทิกา ว่า

จิตของมนุษย์ถูกสร้างขึ้นในรูปลักษณ์ของพระจิตใหญ่ของ พระมหาเทพ ถ้าเมื่อใดเรา

สามารถแยกจิตของเราให้เป็นอิสระจากข้อจำกัด ที่ภายในตัวกำหนด เรายังจะสามารถสัมผัส ประจิตของพระมหาเทพ เรายังสร้างขึ้นด้วยจุด มุ่งหมายให้เรียนรู้ที่จะกระทำการนี้ นี้คือเป้าหมาย ทางจิตวิญญาณของชีวิตมนุษย์ ในการจะไปให้ถึง จุดหมายปลายทาง เราต้องขยายการรับรู้ของเรา เราต้องใช้พลังจิตเล็กๆ ของเราเอื้อมไปให้ถึง ประจิตใหญ่ของ พระมหาเทพ

การพจัญภัยของเจดจึงเปรียบเสมือน การเดินทางของวีรบูรุษในเทพปกรณัมที่มีรูปแบบ ทันสมัยมากขึ้น แต่ยังคงมีการสืบทอดสารสาระ ที่สำคัญของชีวิตด้วย

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาภพยนตร์การตุนที่ นำเสนอแก่เยาวชน เพื่อแสดงให้เห็นถึงการนำ แนวคิดเกี่ยวกับวีรบูรุษที่มีความกล้าหาญ เสียสละ ทำเพื่อส่วนรวมมาสอดแทรกและปลูกฝังให้กับ เยาวชนต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร. กิงแก้ว อัตถการ ผู้เป็นครูบาอาจารย์ ที่ชี้แนะให้ผู้วิจัยเห็นความ สมภาพกันของ วัฒนธรรมต่างๆ และชี้ให้เห็นถึงสารสาระที่ ดำเนินอยู่ในเทพปกรณัม

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณะ ทิพยานุยาส. 2509. ศรีมัทภควัทคิตา (หรือเพลงแห่งชีวิต). สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.
- จำเรณูลักษณ์ ธนาวงศ์. (2544). ประวัติศาสตร์ภพยนตร์ไทยตั้งแต่แรกเริ่มจนสิ้นสมัยสองครั้งโลก ครั้งที่ 2. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- แคมป์เบลล์ และมอยเยอร์ส. (2551). พลานุภาพแห่งเทพปกรณัม (พิมพ์ครั้งที่ 2). ออมรินทร์พรินติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- แคทรียา อังทองคำนิต. (2562). อาจารีไทยพ่อวัด: ปรากฏการณ์ทางเทพปกรณัมในศาสนาอินดูและ พระพุทธศาสนา. ออมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- ปักกตอร์ ธรรมกวินทิพย์ และบารนี บุญทรง. (2557). การพจัญภัยของวีรบูรุษ: กรณีศึกษาจาก พระอภัยมณี. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 11(1), 75 - 90.
- สุกัญญาโสกี ใจล้ำ. (2564). โฟรเซ่น 2: การเดินทางของวีรบูรุษจากเทพปกรณัมสู่ภพยนตร์กับ มุมมองทางคติชนวิทยา. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร, 16(2), 72 - 86.
- กิงแก้ว อัตถการ. (2565). อุปนิษัท: คัมภีร์เพื่อความสงบคานติ. ออมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
- Vogler, C. (2007). *The Writer's journey: Mythic structure for writers*. (3rd ed.). Michael Wiese Productions.